

Wytyczne

w sprawie zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych na mocy art. 9 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych (rozporządzenie w sprawie CDPW)

Wytyczne w sprawie zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych na mocy art. 9 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych (rozporządzenie w sprawie CDPW)

I. Zakres stosowania

Kto?

1. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 11 rozporządzenia w sprawie CDPW¹ oraz do podmiotów internalizujących rozrachunki w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia w sprawie CDPW.

Co?

2. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie w odniesieniu do zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych oraz do wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami w zakresie rozrachunków zinternalizowanych zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie CDPW.

Kiedy?

3. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 30/04/2019.

II. Definicje

4. Terminy użyte w niniejszych wytycznych mają takie samo znaczenie jak w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/391².

III. Cel

5. Celem niniejszych wytycznych jest zapewnienie wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania art. 9 rozporządzenia w sprawie CDPW, jak również odpowiednich przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/391 oraz rozporządzenia

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1–72).

² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/391 z dnia 11 listopada 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w zakresie regulacyjnych standardów technicznych doprecyzowujących treść informacji przekazywanych przez podmioty internalizujące rozrachunki (Dz.U. L 65 z 10.3.2017, s. 44–47)

wykonawczego Komisji (UE) 2017/393³, w tym wymiany informacji dotyczących rozrachunków zinternalizowanych między ESMA a właściwymi organami.

IV. Obowiązki w zakresie zgodności z przepisami i sprawozdawczości

4.1. Status wytycznych

6. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na mocy art. 16 rozporządzenia w sprawie ustanowienia ESMA⁴. Zgodnie z art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia właściwe organy i uczestnicy rynku finansowego muszą dołożyć wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
7. Właściwe organy, do których niniejsze wytyczne są skierowane, powinny zastosować się do nich poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich krajowych ram prawnych lub nadzorczych, również w przypadku, gdy poszczególne wytyczne są skierowane głównie do uczestników rynku finansowego. W takim przypadku właściwe organy powinny w ramach sprawowanego nadzoru zadbać o to, aby uczestnicy rynku finansowego przestrzegali wytycznych.

4.2 Wymogi sprawozdawcze

8. Właściwe organy, do których skierowane są niniejsze wytyczne, muszą powiadomić ESMA o tym, czy przestrzegają lub czy zamierzają przestrzegać niniejszych wytycznych, podając uzasadnienie niezastosowania się do nich, w terminie dwóch miesięcy od daty publikacji wytycznych na stronie internetowej ESMA we wszystkich językach urzędowych UE. W przypadku braku odpowiedzi w powyższym terminie uznaje się, że właściwe organy zostaną nie stosując się do wytycznych. Szablon zawiadomienia jest dostępny na stronie internetowej ESMA. Po wypełnieniu formularz powiadomienia należy przesłać do ESMA na następujący adres poczty elektronicznej: csdr.data@esma.europa.eu.
9. Podmioty internalizujące rozrachunki nie mają obowiązku zgłaszania, czy stosują się do niniejszych wytycznych.

³ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/393 z dnia 11 listopada 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące szablonów i procedur na potrzeby przekazywania i przesyłania informacji o rozrachunkach zinternalizowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 (Dz.U. L 65 z 10.3.2017, s. 116–144).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

V. Wytyczne dotyczące zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych

5.1 Zakres danych, które mają być zgłaszane przez podmioty internalizujące rozrachunki

10. Wszystkie poniższe atrybuty powinny być obecne, aby instrukcja rozrachunku mieściła się w zakresie zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych:

- a) podmiot internalizujący rozrachunki otrzymuje od klienta instrukcję rozrachunku dotyczącą rozrachunku transakcji na papierach wartościowych, a instrukcja rozrachunku nie jest w całości przekazywana innemu podmiotowi w łańcuchu rachunków;
- b) taka instrukcja rozrachunku skutkuje lub ma skutkować przeniesieniem papierów wartościowych w księgach podmiotu internalizującego rozrachunki z jednego rachunku papierów wartościowych na inny bez jakiegokolwiek zewnętrznego równoległego ruchu papierów wartościowych wzdłuż łańcucha rachunków.

11. Należy uznać, że w zakresie zgłaszania rachunków zinternalizowanych mieszczą się następujące rodzaje transakcji i operacji:

- a) nabycie lub sprzedaż papierów wartościowych (w tym nabycie lub sprzedaż papierów wartościowych na rynku pierwotnym);
- b) operacje z zakresu zarządzania zabezpieczeniami (w tym trójstronne operacje z zakresu zarządzania zabezpieczeniami lub operacje autokolateralizacji);
- c) udzielanie pożyczek papierów wartościowych lub zaciąganie pożyczek papierów wartościowych;
- d) transakcje odkupu;
- e) transfery papierów wartościowych pomiędzy rachunkami różnych funduszy inwestycyjnych (fundusze posiadające osobowość prawną lub nieposiadające osobowości prawnej powinny być traktowane jako klienci);
- f) wykonywanie zleceń transferu przez podmiot internalizujący rozrachunki na własny rachunek, w zakresie, w jakim wynikają one z transakcji na papierach wartościowych z klientami podmiotu internalizującego rozrachunki;
- g) transfer papierów wartościowych pomiędzy dwoma rachunkami papierów wartościowych tego samego klienta;

- h) uzgodnienia dotyczące zabezpieczeń finansowych polegające na przeniesieniu tytułu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/47/WE⁵ (dyrektywa FCD);
- i) uzgodnienia dotyczące zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy FCD, w przypadku transferu papierów wartościowych między rachunkami;
- j) transformacje transakcji w toku w wyniku zdarzeń korporacyjnych mających charakter reorganizacji.

12. Należy uznać, że w zakresie zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych nie mieszczą się następujące rodzaje transakcji i operacji:

- a) zdarzenia korporacyjne na akcjach, takie jak gotówkowy podział zysku (np. dywidenda gotówkowa, spłata odsetek), podział zysku za pomocą papierów wartościowych (np. dywidenda akcyjna, emisja premiowa), reorganizacje (np. konwersja, podział akcji, wykup, oferta przetargowa);
- b) płatności z tytułu roszczeń rynkowych (tj. z tytułu realokacji świadczeń będących wynikiem zdarzeń korporacyjnych mających charakter dystrybucji);
- c) operacje na rynku pierwotnym, czyli proces początkowego tworzenia papierów wartościowych;
- d) tworzenie i umarzanie jednostek uczestnictwa;
- e) płatności czysto gotówkowe, niezwiązane z transakcjami na papierach wartościowych;
- f) transakcje zawarte w systemie obrotu i przekazane przez system obrotu do kontrahenta centralnego w celu rozliczenia lub do CDPW w celu rozrachunku.

13. Podmiot internalizujący rozrachunki powinien zgłaszać wszystkie instrukcje rozrachunku, które spełniają warunki określone w niniejszych wytycznych, niezależnie od jakiegokolwiek kompensowania sald dokonywanego przez ten podmiot internalizujący rozrachunki. Kompensowanie sald przeprowadzane przez kontrahentów centralnych nie powinno wchodzić w zakres zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych.

Zobacz przykłady w załączniku.

14. Należy uznać, że w zakresie zgłaszania rozrachunków zinternalizowanych mieszczą się następujące rodzaje instrumentów finansowych:

- a) instrumenty finansowe, które są początkowo rejestrowane lub prowadzone centralnie w CDPW posiadającymi zezwolenie w UE, tj. instrumenty finansowe, w

⁵ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43–50)

odniesieniu do których CDPW posiadający zezwolenie w UE działa jako CDPW emitenta;

- b) instrumenty finansowe rejestrowane w CDPW posiadającym zezwolenie w UE, który działa jako CDPW inwestora w odniesieniu do odpowiednich instrumentów finansowych, nawet jeśli początkowo mogą być rejestrowane lub prowadzone centralnie poza CDPW posiadającymi zezwolenie w UE.

15. Kategoria „inne instrumenty finansowe”, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. g) ppkt (ix) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/391, powinna obejmować wszelkie instrumenty finansowe, które nie zostałyby zaklasyfikowane do żadnego z rodzajów wyraźnie wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia i które spełniają warunki określone w niniejszych wytycznych.

5.2 Podmioty odpowiedzialne za dokonywanie zgłoszeń do właściwych organów

16. Rozrachunki zinternalizowane mogą mieć miejsce na różnych poziomach łańcucha rachunków papierów wartościowych (globalni powiernicy, subpowiernicy itp.) i powinny być zgłaszane na poziomie, na którym mają miejsce. Każdy podmiot internalizujący rozrachunki powinien być odpowiedzialny za zgłaszanie rozrachunku, który został zinternalizowany wyłącznie w jego księgach.

17. Podmiot internalizujący rozrachunki powinien przesłać informacje wymagane na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie CDPW w następujących zgłoszeniach do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę:

- a) jedno zgłoszenie odnośnie do jego działalności w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę (w tym działalności jego oddziałów w tym państwie członkowskim);
- b) oddzielne zgłoszenia dotyczące działalności oddziałów w poszczególnych państwach członkowskich;
- c) jedno zgłoszenie dotyczące działalności oddziałów w państwach trzecich.

Zobacz poniższy przykład:

Podmiot internalizujący rozrachunki mający siedzibę w państwie członkowskim A, posiadający dwa oddziały w państwie członkowskim A, jeden oddział w państwie członkowskim B, dwa oddziały w państwie członkowskim C, jeden oddział w państwie trzecim D i dwa oddziały w państwie trzecim E, powinien dokonać następujących czterech zgłoszeń do właściwego organu w państwie członkowskim A:

- a) jedno zgłoszenie obejmujące działalność w państwie członkowskim A, w tym działalność jego oddziałów w tym państwie członkowskim (określające kod państwa członkowskiego A);
- b) jedno zgłoszenie obejmujące działalność oddziału w państwie członkowskim B (określające kod państwa oddziału państwa członkowskiego B, w uzupełnieniu do kodu państwa członkowskiego A podmiotu internalizującego rozrachunek);
- c) jedno zgłoszenie obejmujące działalność dwóch oddziałów w państwie członkowskim C (określające kod państwa oddziału państwa członkowskiego C, w uzupełnieniu do kodu państwa członkowskiego A podmiotu internalizującego rozrachunek);
- d) jedno zgłoszenie obejmujące działalność oddziałów w państwie trzecim D i państwie trzecim E (określające kod państwa oddziału państwa trzeciego, w uzupełnieniu do kodu państwa członkowskiego A podmiotu internalizującego rozrachunek).

18. Właściwe organy państw członkowskich, w których oddziały podmiotów z państw trzecich internalizują instrukcje rozrachunkowe za pośrednictwem swoich ksiąg, powinny zapewnić przekazywanie im przez te oddziały informacji wymaganych na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie CDPW w skonsolidowanych zgłoszeniach dotyczących ich działalności w każdym państwie członkowskim.

Zobacz poniższy przykład:

Podmiot internalizujący rozrachunki mający siedzibę w państwie trzecim posiada oddział w państwie członkowskim A i dwa oddziały w państwie członkowskim B. Należy stosować następujące zasady:

- a) Właściwy organ w państwie członkowskim A powinien zapewnić otrzymanie przez siebie jednego zgłoszenia obejmującego działalność internalizowania rozrachunków oddziału w państwie członkowskim A.
- b) Właściwy organ w państwie członkowskim B powinien zapewnić otrzymanie przez siebie jednego zgłoszenia obejmującego działalność internalizowania rozrachunków dwóch oddziałów w państwie członkowskim B.

5.3 Parametry przekazywania danych

19. Właściwe organy powinny zapewnić wskazywanie przez podmioty internalizujące rozrachunki pierwszych dwóch znaków kodu ISIN w zgłoszeniach.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/391 podmiot internalizujący rozrachunki powinien również wypełniać identyfikator podmiotu prawnego (LEI) CDPW emitenta; potencjalnie kilka emitujących CDPW mogłoby zostać uwzględnionych w odniesieniu do papierów wartościowych oznaczonych tymi samymi dwoma znakami kodu ISIN. Podmiot internalizujący rozrachunki nie powinien

wypełniać kodu państwa emitującego CDPW , gdyż zostanie on określony przez system informatyczny CDPW ESMA.

20. Podmioty internalizujące rozrachunki powinny uwzględniać każdą oddzielną instrukcję rozrachunku zinternalizowanego w zagregowanych danych liczbowych (tj. zgłaszanie dwustronne).
21. Wolumeny powinny być wyrażone w liczbie instrukcji rozrachunków zinternalizowanych.
22. Jeżeli w ciągu kwartału objętego zgłoszeniem instrukcji rozrachunku zinternalizowanego instrukcja nie jest wykonywana przez kilka dni po zamierzonej dacie rozrachunku (ISD), w tym w przypadku anulowania instrukcji rozrachunku, instrukcja ta powinna zostać zgłoszona jako „zakończona niepowodzeniem” z uwzględnieniem każdego dnia, w którym nie wykonano jej rozrachunku. Powinna zostać zgłoszona jako „wykonana”, jeżeli została wykonana w kwartale objętym zgłoszeniem.

Zobacz poniższy przykład: Jeżeli w kwartale objętym zgłoszeniem instrukcja rozrachunku zinternalizowanego o wartości 100 euro nie jest wykonywana przez 3 dni, a następnie zostanie wykonana, należy ją zgłosić w następujący sposób (uwzględniając zgłaszanie dwustronne):

Wykonana		Zakończona niepowodzeniem		Łącznie	
Wolumen	Wartość (EUR)	Wolumen	Wartość (EUR)	Wolumen	Wartość (EUR)
2	200	6	600	8	800

23. Zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/393 (i) okres, którego dotyczy pierwsze zgłoszenie, trwa od dnia 1 kwietnia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.; oraz (ii) podmioty internalizujące rozrachunki przesyłają pierwsze zgłoszenie właściwym organom do dnia 12 lipca 2019 r.

5.4 Proces przekazywania ESMA zgłoszeń dotyczących rozrachunków zinternalizowanych przez właściwe organy na podstawie zgłoszeń otrzymanych przez właściwe organy od podmiotów internalizujących rozrachunki

24. Właściwe organy powinny zapewnić przekazywanie danych przez podmioty internalizujące rozrachunki zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie CDPW w formacie XML, zgodnym ze schematem XSD definicji komunikatu ISO 20022, który ma być opublikowany przez ESMA i z którego to schematu powinny następnie korzystać właściwe organy przy przekazywaniu danych do ESMA.

25. Właściwe organy powinny przekazywać ESMA indywidualne zgłoszenia, które otrzymują od podmiotów internalizujących rozrachunki, po ich zatwierdzeniu.
26. Po przeprowadzeniu przez specjalny system informatyczny ESMA kontroli zatwierdzenia, obejmujących m.in. zasady zatwierdzania transmisji danych (np. nieuszkodzony plik), zasady zatwierdzania formatu danych (np. przestrzeganie schematu ISO-20022 XSD) oraz zasady zatwierdzania treści danych (np. suma wolumenu wykonanego rozrachunku i wolumenu zakończonych niepowodzeniem musi być równa wolumenowi całkowitemu), właściwe organy otrzymają plik z informacją zwrotną potwierdzającą odbiór lub informującą o błędach zatwierdzania.
27. W przypadku błędów w zatwierdzaniu zgłoszonych przez ESMA właściwe organy powinny sprawdzić dane u podmiotów internalizujących rozrachunki i przekazać ESMA informacje zwrotne. W razie potrzeby właściwe organy powinny ponownie przedłożyć ESMA poprawione dane.

5.5 Proces przedkładania ESMA przez właściwe organy zgłoszeń na temat potencjalnego ryzyka wynikającego z działalności internalizowania rozrachunków

28. Właściwe organy powinny przekazywać ESMA niezbędne informacje na temat potencjalnego ryzyka wynikającego z działalności internalizowania rozrachunków zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie CDPW, korzystając z internetowego formularza zgłoszeniowego w zabezpieczonym interfejsie internetowym ESMA, który należy wypełnić ręcznie i który powinien umożliwić identyfikację użytkownika końcowego.
29. Właściwe organy powinny dostarczyć ważne dane wprowadzone w odpowiednim błędnym polu, jeżeli w wyniku zatwierdzania formularza zgłoszeniowego, po złożeniu przez właściwy organ formularza zgłoszeniowego na stronie internetowej zidentyfikowane zostaną błędy.

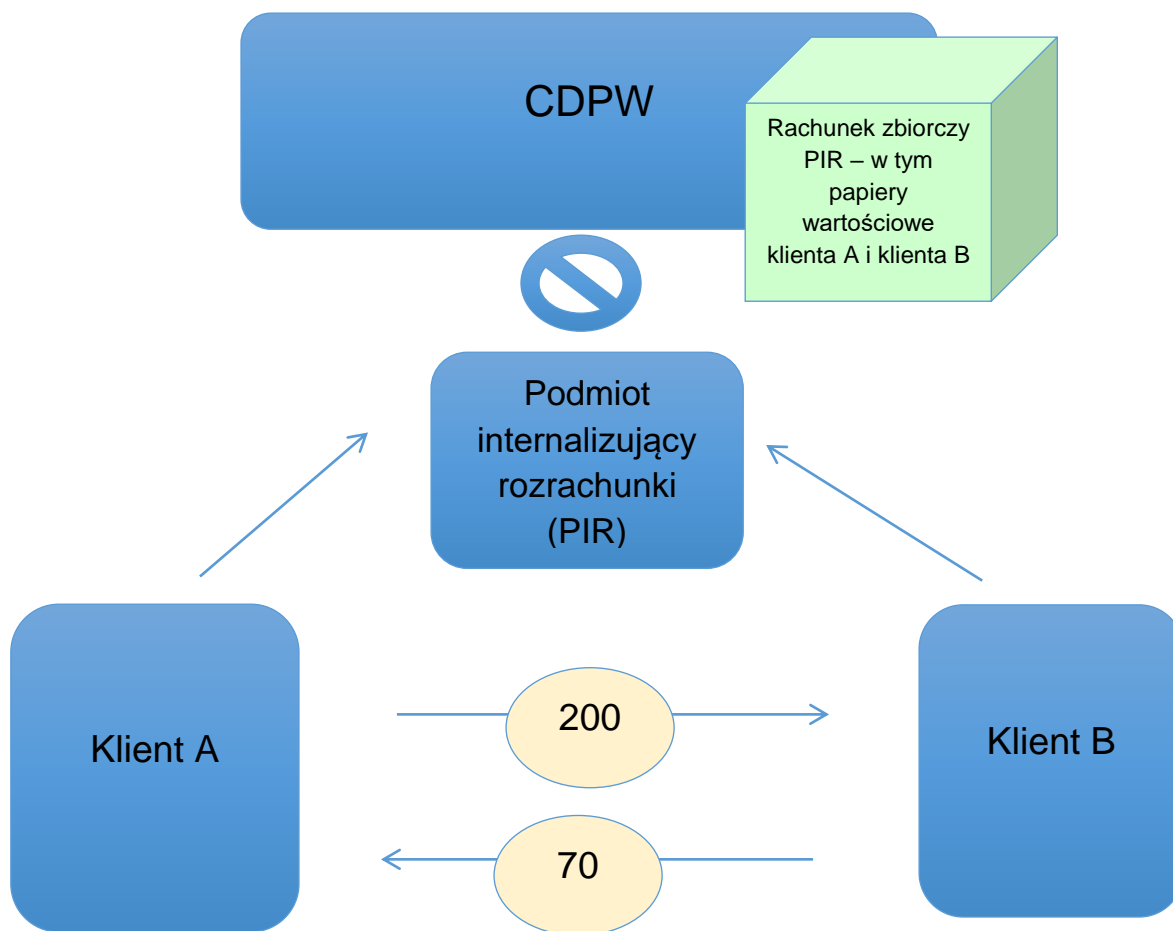
5.6 Dostęp właściwych organów do danych

30. Każdy właściwy organ powinien mieć możliwość dostępu do danych przekazanych przez siebie do ESMA, jak również do danych przekazanych przez inne właściwe organy, które odnoszą się do jego jurysdykcji (właściwość powinna być określona przez kod państwa podmiotu internalizującego rozrachunki, kod państwa dla oddziałów, kod identyfikator podmiotu prawnego i kod państwa CDPW emitenta, pierwsze dwa znaki kodu ISIN). Wszystkie właściwe organy powinny mieć dostęp do danych dotyczących papierów wartościowych państw trzecich.

Załącznik do wytycznych – schematy scenariuszy i przykłady zgłoszeń

Poniższa lista niekoniecznie jest wyczerpująca.

SCENARIUSZ 1 – Podmiot internalizujący rozrachunki (PIR) posiada jeden rachunek zbiorczy w CDPW, obejmujący papiery wartościowe klienta A i klienta B. PIR nie wysyła do CDPW żadnych instrukcji dotyczących instrukcji, które PIR otrzymał od swoich klientów.

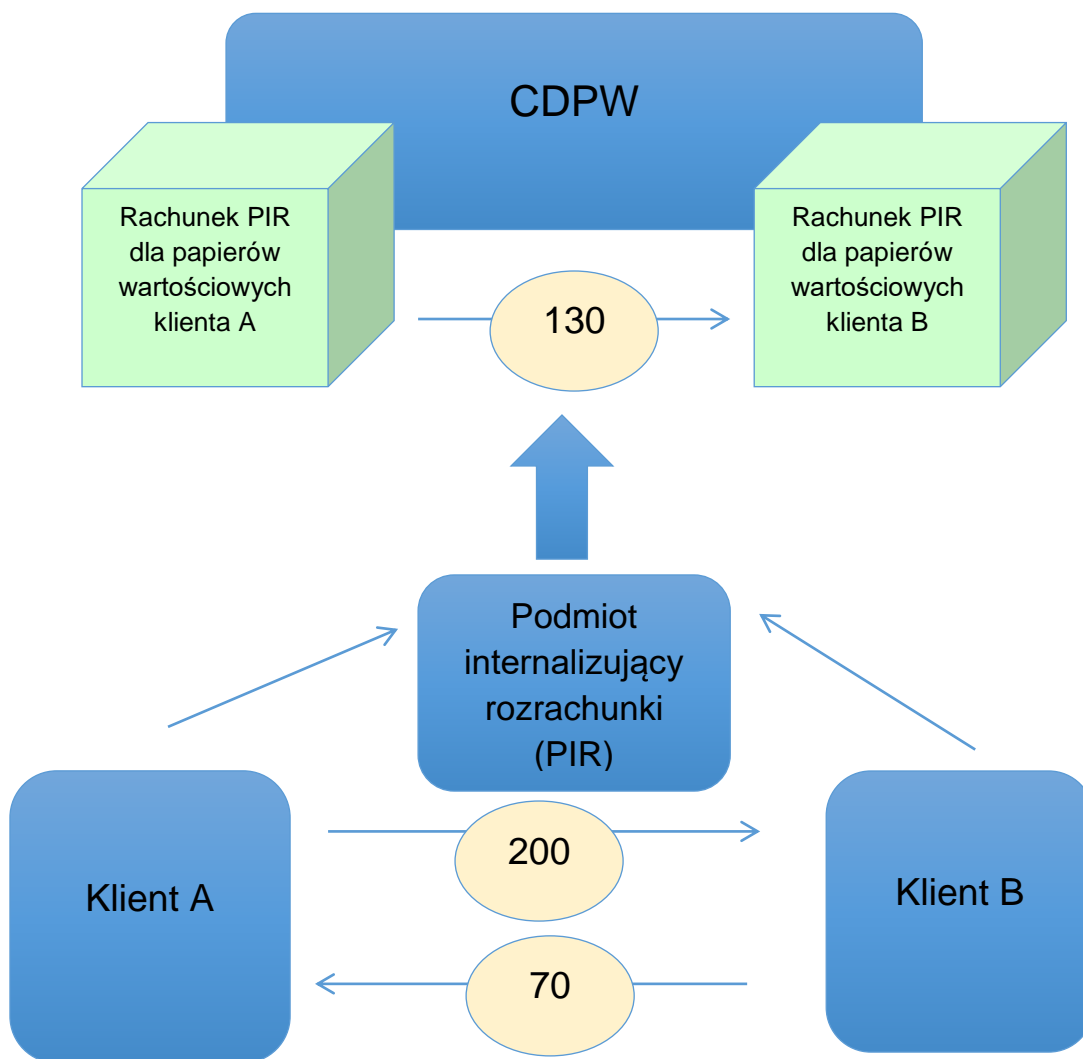

Przykłady zgłoszeń⁶: (PIR zgłasza wszystkie instrukcje rozrachunków zinternalizowanych niezależnie od możliwości kompensowania sald) – PIR zgłasza 4 instrukcje: **200x2** i **70x2**

- 1) Klient A dostarcza klientowi B 200 papierów wartościowych.
- 2) Klient B otrzymuje 200 papierów wartościowych od klienta A.
- 3) Klient B dostarcza klientowi A 70 papierów wartościowych.
- 4) Klient A otrzymuje 70 papierów wartościowych od klienta B.

⁶ Dla uproszczenia przykłady dotyczą tylko rozrachunku papierów wartościowych.

SCENARIUSZ 2 – Podmiot internalizujący rozrachunki (PIR) posiada dwa rachunki papierów wartościowych w CDPW, jeden dla papierów wartościowych klienta A i jeden dla papierów wartościowych klienta B. PIR wysyła do CDPW instrukcje dotyczące rozrachunku różnicy netto w stosunku do instrukcji, które PIR otrzymał od swoich klientów.

Przykłady zgłoszeń⁷: (PIR zgłasza wszystkie instrukcje rozrachunków zinternalizowanych niezależnie od możliwości kompensowania sald) – PIR zgłasza 4 instrukcje (dla części, która nie jest przekazywana do rozrachunku w CDPW): **70x4**

- 1) Klient B dostarcza klientowi A 70 papierów wartościowych.
- 2) Klient A otrzymuje 70 papierów wartościowych od klienta B.
- 3) Klient A dostarcza klientowi B 70 papierów wartościowych.

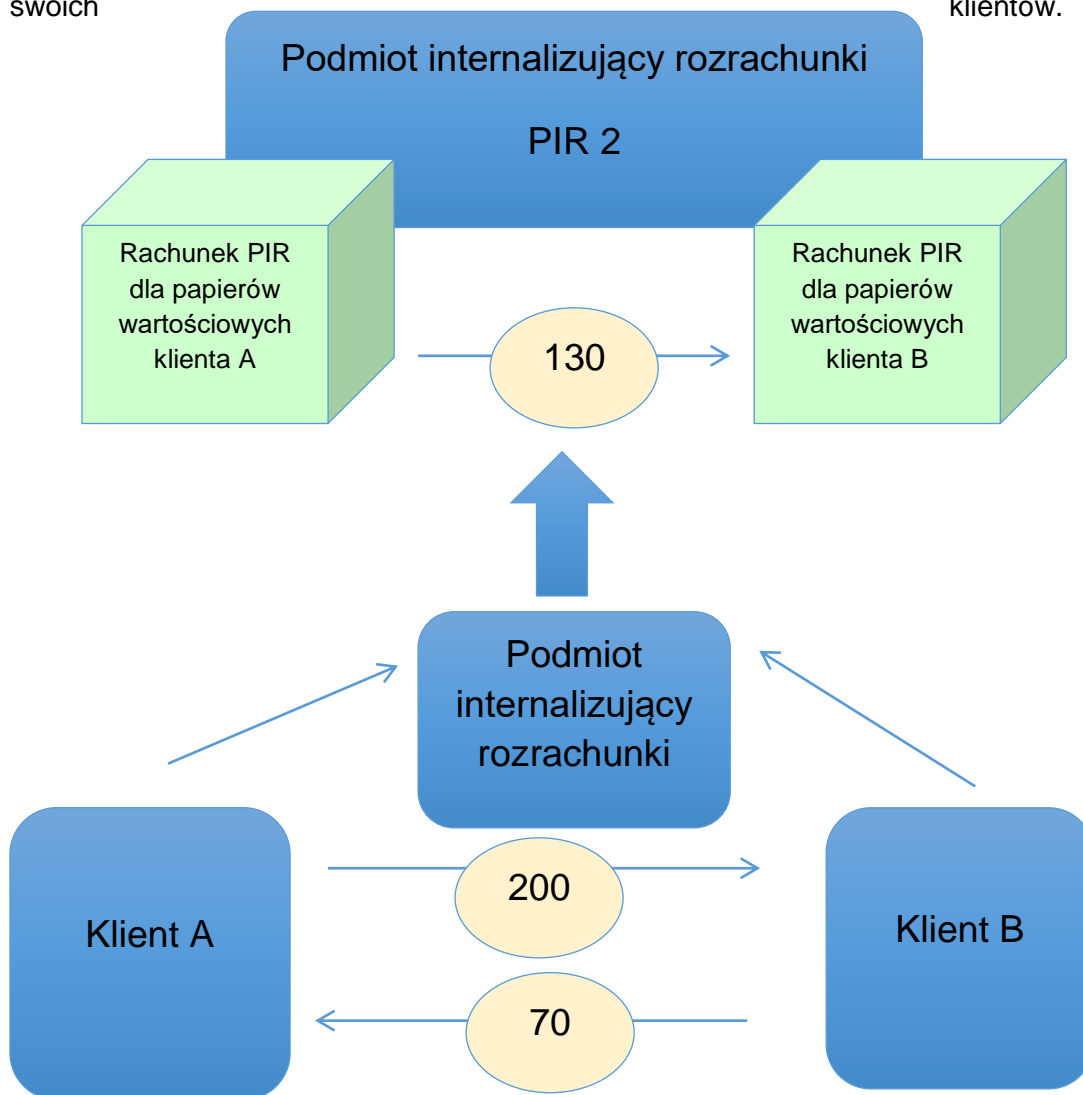
⁷ Dla uproszczenia przykłady dotyczą tylko rozrachunku papierów wartościowych.

4) Klient B otrzymuje 70 papierów wartościowych od klienta A.

Wyjaśnienie:

- W odniesieniu do 4 instrukcji zgłaszanych przez PIR:
 - o 2 instrukcje odpowiadają transferowi papierów wartościowych od B do A pokazanemu na wykresie;
 - o pozostałe 2 instrukcje nie są wyraźnie pokazane na wykresie; są one uwzględnione w transferze 200 papierów wartościowych od A do B.
- Innymi słowy, transfer 200 papierów wartościowych od A do B jest podzielony na dwie części:
 - o pierwsza część (130) jest uwzględniona na poziomie CDPW i nie musi być zgłaszana jako rozrachunek zinternalizowany;
 - o pozostałe 70 uważa się za rozrachunek zinternalizowany na poziomie PIR, a zatem musi być zgłoszone przez PIR (liczone dwukrotnie).

SCENARIUSZ 3 – Podmiot internalizujący rozrachunki (PIR 1) posiada dwa rachunki papierów wartościowych u innego podmiotu internalizującego rozrachunki (PIR 2), jeden dla papierów wartościowych klienta A i jeden dla papierów wartościowych klienta B. PIR 1 wysła instrukcje do PIR 2 w celu rozrachunku różnicy netto w stosunku do instrukcji, które PIR 1 otrzymał od swoich klientów.

Przykłady zgłoszeń⁸ (z uwzględnieniem zgłaszania dwustronnego):

- PIR 1 zgłasza 4 instrukcje: **70x4**
 - 1) Klient A dostarcza klientowi B 70 papierów wartościowych.
 - 2) Klient B otrzymuje 70 papierów wartościowych od klienta A.
 - 3) Klient B dostarcza klientowi A 70 papierów wartościowych.
 - 4) Klient A otrzymuje 70 papierów wartościowych od klienta B.

⁸ Dla uproszczenia przykłady dotyczą tylko rozrachunku papierów wartościowych.

- PIR 2 zgłasza 2 instrukcje: **130x2**
 - 1) Klient A dostarcza klientowi B 130 papierów wartościowych.
 - 2) Klient B otrzymuje 130 papierów wartościowych od klienta A.

Wyjaśnienie:

- W odniesieniu do 4 instrukcji zgłaszanych przez PIR 1:
 - o 2 instrukcje odpowiadają transferowi papierów wartościowych od B do A pokazanemu na wykresie;
 - o pozostałe 2 instrukcje nie są wyraźnie pokazane na wykresie; są one uwzględnione w transferze 200 papierów wartościowych od A do B.
- Innymi słowy, transfer 200 papierów wartościowych od A do B jest podzielony na dwie części:
 - o pierwsza część (130) uwzględniona jest na poziomie PIR 2 i będzie musiała być zgłoszona jako rozliczenie zinternalizowane przez PIR 2 (liczone dwukrotnie);
 - o pozostałe 70 uważa się za rozrachunek zinternalizowany na poziomie PIR 1, a zatem musi być zgłoszone przez PIR 1 (liczone dwukrotnie).